Powszechny

dziennik praw państwa i rządu

dla

cesarstwa austryackiego.

Część XXIX.

Wydana i rozesłana w wydaniu wyłącznie niemieckiem: 16. Marca 1850, w wydaniu dwujęzykowem: 20. Marca 1850.

82.

Rozporządzenie ministerstwa finansów z dnia 11. Marca 1850,

moc mające dla miasta Krakowa i okręgu do niego należącego,

którem się niektóre zmiany tamże w wykonywaniu stojącej ustawy stęplowej z dnia 16. Września 1833 obwieszczają, i z 20. Marca 1850 w wykonywanie wprowadzają.

Zgodnie z rozporządzeniem z dnia 9. Lutego 1850 (dziennik praw państwa i rządu Nr. XX.) dla miasta Krakowa i należącego doń okręgu względem podatku stęplowego wydają się postanowienia następujące:

I. Wymiar należytości.

a) Stępel podług wartości.

§. 1.

Na miejsce wymiaru należytości stęplowych ustawą stęplową z dnia 16. Września 1833 na dokumenta, które w artykułach 23., tudzież 25. do 33. włącznie wymienione są, przepisanego, wyjąwszy dokumenta, któremi własność rzeczy nieruchomej odpłatnie lub bezpłatnie przenosi się, tudzież testamenta i kodycyle, o których w artykule 32. wzmiankę uczyniono, wejść mają załączone tu skale wraz z postanowieniami przytoczonemi.

Zawarte w artykułach 32., 34. i 35. ustawy stęplowej z dnia 16. Września 1833 postanowienia względem testamentów i kodycylów, tudzież względem przeniesień majątku na przypadek śmierci lub z powodu śmierci dopiero w ten czas uchylone być mają, kiedy w skutek ustępu III. *b)* patentu obwieszczenia postanowienia ustawy z dnia 9. Lutego 1850 zastósowane być powinny.

b) Nabycie rzeczy nieruchomych.

§. 2.

Dokumenta, na mocy których prawo własności rzeczy nieruchomej odpłatnie lub bezpłatnie przenosi się, ulegać mają należytości stęplowej po 15 kr. od każdego arkusza

Allgemeines

Reichs-Gesetz- und Regierungsblatt

für das

Kaiserthum Oesterreich.

XXIX. Stück.

Ausgegeben und versendet in der deutschen Allein-Ausgabe am 16. März 1850, in der gegenwärtigen Doppel-Ausgabe am 20. März 1850.

82.

Verordnung des Finanzministeriums vom 11. März 1850,

gültig für die Stadt Krakau und das zu derselben gehörende Gebiet,

wodurch einige Aenderungen des daselbst in Wirksamkeit stehenden Stämpelgesetzes vom 16. September 1833 kundgemacht, und vom 20. März 1850 angefangen in Wirksamkeit gesetzt werden.

In Uebereinstimmung mit der Verordnung vom 9. Februar 1850 (Reichsgesetz- und Regierungsblatt Nr. XX.) werden für die Stadt Krakau mit dem zu derselben gehörenden Gebiete rücksichtlich der Stämpelabgabe folgende Bestimmungen erlassen;

I. Gebührenausmass.

a) *Werthsstämpel.*

§. 1.

An die Stelle des mit dem Stämpelgesetze vom 16. September 1833 festgesetzten Ausmasses der Stämpelgebühren für Urkunden, welche in den Artikeln 23, dann 25 bis einschliessig 33 angeführt sind, mit Ausnahme der Urkunden, wodurch das Eigenthum einer unbeweglichen Sache entgeltlich oder unentgeltlich übertragen wird, dann der Testamente und Codicille, wovon im Artikel 32 Erwähnung geschieht, haben die beigeschlossenen Scalen sammt den beigefügten Bestimmungen zu treten.

Die in den Artikeln 32, 34 und 35 des Stämpelgesetzes vom 16. September 1833 für die Testamente und Codicille, dann Vermögens-Uebertragungen auf den Todesfall oder von Todeswegen enthaltenen Bestimmungen haben erst mit dem Zeitpuncte ausser Wirksamkeit zu treten, mit welchem zufolge des Absatzes III. b des Kundmachungspatentes die Bestimmungen des Gesetzes vom 9. Februar 1850 in Anwendung zu kommen haben.

b) *Erwerbung unbeweglicher Sachen.*

§. 2.

Urkunden, wodurch das Eigenthumsrecht einer unbeweglichen Sache entgeltlich oder unentgeltlich übertragen wird, haben der Stämpelgebühr von 15 kr. für jeden Bogen und in

i w każdem wydaniu. Za sam interes prawny, jeżeliby go po dniu 19. Marca 1850. zawarto, lub jeżeliby względem takowego dokument prawny dopiero po tym dniu wydano, należytość $3^1/_2$ odsetka od wartości rzeczy opłacona być ma.

c) Wciągnienia w księgi.

§. 3.

Wciągnienie w księgi publiczne w celu nabycia praw realnych,

a) bez opłaty należytości nastąpić ma, jeżeli idzie o wciągnienie prawa własności, od którego nabycia należytość podług niniejszego rozporządzenia (§. 2) opłacono, lub jeżeli wciągnienie opiera się na wykonaniu ustawy z dnia 7. Września 1848. względem zniesienia węzła poddańczego i uwolnienia gruntów od ciężarów. Wciągnienie

b) w innych przypadkach, jeżeli idzie o wciągnienie prawa własności, użytkowania, lub prawa użycia rzeczy nieruchomej, należytości $1^1/_2$ odsetka od jej wartości, a

c) jeżeli inne prawa wciągnione być mają, o ile ich przedmiot jest rzeczą szacowną, należytości $^1/_2$ odsetka od wartości ich przedmiotu, w przeciwnym zaś razie należytości po 30 kr. za każde wciągnione prawo podlegać ma, zaś

d) końcem wykreślenia prawa wciągnionego bez opłaty należytości nastąpić powinno.

Do wciągnień prenotacyi końcem osiągnienia praw realnych postanowienia ustępów a) aż do d) stosują się.

Jeżeliby zaś prenotacyą w drodze rekursu zniesiono lub zmieniono, tedy przytoczywszy dowód o zwrócenie całej należytości odsetkowej lub stosunkowej jej części podać można, od której jednak za prenotacye, na zasadzie jednego a tego samego sądowego dozwolenia u jednego a tego samego urzędu wykonane, stałą należytość 30 kr. odciągnąć należy. Zwrócenie stałych należytości za wciągnienia miejsca nie ma.

Odpisy aktów wraz z głownym wyciągiem, które w celu wciągnienia onychże do księgi dokumentowej złożone być muszą, stęplowi po 15. kr. od arkusza podlegają.

d) Należytość stęplowa, w ilości nad 20 złt. r. wypadająca.

§. 4.

W przypadkach, w których podług skal stęplowych wyższa należytość stęplowa jak 20 złt. r. wypada, lub w których wedle §§^fów 2., 3. niniejszego rozporządzenia należytość podług odsetków od wartości opłacona być ma, spłacenie należytości gotówką u jednego z urzędów, osobnem rozporządzeniem bliżej oznaczyć się mających, nastąpić ma.

Dokument, od którego należytość stęplowa w ilości nad dwadzieścia złotych reńskich wypada, w ciągu terminów, §^fem. 8. niniejszego przepisu wyznaczonych, urzędowi do pobierania należytości przeznaczonemu przedłożonym, a należytość wypadająca tamże opłaconą być ma. Wszelakoż dozwala się także, przed sporządzeniem dokumentu przynieść do urzędu niezapisany papier, należytość opłacić, i zatwierdzenia nastąpionej wypłaty żądać. Urzędowe to poświadczenie odebrania w tako-

jeder Ausfertigung zu unterliegen. Für das Rechtsgeschäft selbst ist, wenn es nach dem 19. März 1850 geschlossen, oder erst nach diesem Tage die Rechtsurkunde darüber ausgefertiget wurde, eine Gebühr von 3½ Procent von dem Werthe der Sache zu entrichten.

c) Bücherliche Eintragungen.

§. 3.

Die Eintragung zur Erwerbung dinglicher Rechte in die öffentlichen Bücher hat

a) gebührenfrei zu erfolgen, wenn es sich um die Eintragung des Eigenthumsrechtes handelt, für dessen Erwerbung die Gebühr nach dieser Verordnung (§. 2) entrichtet wurde, oder wenn die Eintragung sich auf die Vollstreckung des Gesetzes vom 7. September 1848 über die Aufhebung des Unterthansverbandes und die Entlastung des Bodens gründet. Die Eintragung hat

b) in anderen Fällen, wenn es sich um die Eintragung des Eigenthumsrechtes, Fruchtgenusses oder Gebrauchsrechtes einer unbeweglichen Sache handelt, der Gebühr mit 1½ Procent ihres Werthes, und

c) wenn andere Rechte einzutragen sind, sofern ihr Gegenstand eine schätzbare Sache ist, der Gebühr von ½ Procent des Werthes ihres Gegenstandes, im entgegengesetzten Falle aber der Gebühr von 30 kr. für jedes eingetragene Recht zu unterliegen, dagegen

d) zur Löschung eines eingetragenen Rechtes gebührenfrei stattzufinden.

Auf die Eintragungen von Pränotationen zur Erlangung dinglicher Rechte haben die Bestimmungen der Absätze a bis d Anwendung.

Wird jedoch die Pränotation im Recurswege aufgehoben oder abgeändert, so kann unter Beibringung des Beweises um Rückerstattung der ganzen Procentualgebühr oder des verhältnissmässigen Theiles derselben eingeschritten werden, wovon jedoch für die im Grunde einer und derselben gerichtlichen Bewilligung bei einem und demselben Amte vollzogenen Pränotationen die fixe Gebühr von 30 kr. in Abzug zu bringen ist. Die Rückstellung von fixen Eintragungsgebühren findet nicht Statt.

Die Abschriften der Acte sammt dem Hauptauszuge, welche zur Eintragung derselben in das Documentenbuch erlegt werden müssen, unterliegen dem Stämpel von 15 kr. für den Bogen.

d) Stämpelgebühr, die mit einem höheren Betrage als 20 Gulden entfällt.

§. 4.

In den Fällen, in welchen nach den Stämpelscalen eine höhere Stämpelgebühr als 20 fl. entfällt, oder in welchen nach §§. 2, 3 dieser Verordnung eine Gebühr nach Procenten des Werthes zu entrichten ist, hat die Einzahlung der Gebühr in Barem bei einem derjenigen Aemter zu geschehen, welche durch eine besondere Verordnung werden näher bezeichnet werden.

Die Urkunde, von welcher die Stämpelgebühr mit einem höheren Betrage als zwanzig Gulden entfällt, ist binnen der mit dem §. 8 der gegenwärtigen Vorschrift festgesetzten Fristen dem zur Einhebung der Gebühr bestimmten Amte vorzulegen, und die entfallende Gebühr daselbst zu berichtigen. Es ist jedoch auch gestattet, vor der Ausfertigung der Urkunde unbeschriebenes Papier zu dem Amte zu bringen, die Gebühr zu entrichten, und die Bestätigung über die erfolgte Zahlung zu verlangen. Die ämtliche Empfangsbestätigung wird in

wym razie na przyniesionym papierze z nadmienieniem, że wypłatę przed sporządzeniem dokumentu uiszczono, na tem miejscu, gdzie znak stęplowy wyciśniętym bywa, umieszcza się, i to samo dla stron skutkuje, co stęplowanie później nastąpione.

II. Osobne postanowienia względem należytości od przeniesienia własności rzeczy nieruchomych.

a) Ustanowienie wartości.

§. 5.

Za wartość rzeczy nieruchomej uważa się przy wymiarze należytości:

1. od kupna, za zwyczaj umówiona cena kupna wraz z wartością należności pobocznych;

2. od innych sposobów nabycia:

a) wartość ostatniem ocenieniem sądowem ustanowiona, jeżeli przeciw stósowności tejże z czasu przedsięwzięcia ocenienia lub z innych okoliczności nie zachodzą istotne wątpliwości,

b) w braku takowego ocenienia ta cena kupna, za jaką ostatnie zbycie nastąpiło, wraz z należnościami pobocznemi, jeżeli to nie pierwej jak przed sześcią laty przedsięwziętem zostało.

Tak podatkującemu, jak administracyi poborowej do woli zostawia się, chociaż znajdują się środki do wymierzania należytości pod 1, 2. podane, dobrowolnie ułożyć się względem innej podstawy do wymierzenia lub w celu tego wymierzenia upraszać o osobne ocenienie sądowe.

Ustanowienie wartości przez osobne ocenienie sądowe zawsze nastąpić ma, jeżeli i o ileby administracya poborowa z podatkującym o inną podstawę do wymierzenia nie ugodziła się.

Przy ustanowieniu wartości od wartości rzeczy odciągnąć się mają tylko ciężary z nią połączone, bez których użycie lub pożytkowanie z rzeczy miejsca mieć nie może, o ileby takowe odciągnienie już w samym pomiarze oznaczenia wartości nie było objęte. Ustanowienie wartości dalej do onego czasu odniesionem być ma, w którym nabywca rzeczy oddania tejże żądać miał prawo.

Koszta sądowego ocenienia skarb rządowy ponosić winien, jeżeli to na żądanie administracyi poborowej przedsięwziętem zostało, i rezultat ilość wartości, przez podatkującego podaną, nie o więcej jak $12\frac{1}{2}$ odsetka (jednę ósmą) przewyższający okazało. W każdym innym przypadku podatkujący koszta ponosić winien.

b) Wypłatność należytości.

§. 6.

Prawo skarbu rządowego do należytości od przeniesienia własności rzeczy nieruchomej z onym czasem wstępuje, w którym interes prawny zawarto. Jeżeli się strony na kontrakt piśmienny ugodziły, tedy dzień sporządzenia dokumentu tego za czas takowy uważać się ma.

diesem Falle auf dem beigebrachten Papiere mit dem Beisatze, dass die Zahlung vor der Ausfertigung der Urkunde geleistet wurde, an der Stelle, wo das Stämpelzeichen angebracht zu werden pflegt, angesetzt, und hat für die Partei dieselbe Wirkung, wie die Nachstämpelung hervorzubringen.

II. Besondere Bestimmungen bezüglich der Gebühr von der Uebertragung des Eigenthumes unbeweglicher Sachen.

a) Werthsbestimmung.

§. 5.

Als Werth einer unbeweglichen Sache wird angenommen bei der Gebührenbemessung:

1. Von einem Kaufe, in der Regel der bedungene Kaufpreis sammt dem Werthe der Nebenleistungen.

2. Von anderen Erwerbungsarten:

a) der durch die letzte gerichtliche Schätzung festgestellte Werth, wenn nicht gegen die Angemessenheit desselben aus der Zeit der Schätzungsvornahme oder aus anderen Umständen wesentliche Anstände sich ergeben;

b) in Ermangelung einer solchen Schätzung der Kaufpreis, um welchen die letzte Veräusserung stattgefunden hat, sammt Nebenleistungen, falls sie nicht vor länger als 6 Jahren vorgenommen wurde.

Sowohl dem Steuerpflichtigen als auch der Steuerverwaltung steht aber frei, wenn gleich die unter 1, 2 angegebenen Mittel zur Gebührenbemessung vorhanden sind, über einen anderen Masstab der Bemessung freiwillig übereinzukommen, oder zum Behufe der Letzteren eine besondere gerichtliche Schätzung anzusuchen.

Die Werthsbestimmung durch eine eigene gerichtliche Schätzung hat stets zu erfolgen, wenn und insoweit die Steuerverwaltung mit dem Steuerpflichtigen nicht über einen anderen Masstab der Bemessung übereinkommt.

Bei der Werthsbestimmung sind von dem Werthe der Sache nur die auf ihr haftenden Lasten, ohne welche der Gebrauch oder die Benützung der Sache nicht stattfinden kann, in Abzug zu bringen, sofern dieser Abzug nicht bereits in dem Masstabe der Werthsveranschlagung selbst begriffen ist. Die Werthsbestimmung ist ferner auf denjenigen Zeitpunct zu beziehen, in welchem der Erwerber der Sache deren Uebergabe zu fordern berechtigt war.

Die Kosten der gerichtlichen Schätzung hat der Staatsschatz zu tragen, wenn dieselbe auf Ansuchen der Steuerverwaltung vorgenommen wird, und ein Ergebniss lieferte, welches den von dem Steuerpflichtigen angegebenen Werthsbetrag nicht um mehr als $12^1/_2$ Procent (ein Achtel) übersteigt. In jedem anderen Falle haben die Kosten dem Steuerpflichtigen zur Last zu fallen.

b) Fälligkeit der Gebühr.

§. 6.

Das Recht des Staatsschatzes auf die Gebühr von der Uebertragung des Eigenthumes einer unbeweglichen Sache tritt mit dem Zeitpuncte ein, in welchem das Rechtsgeschäft geschlossen wurde. Haben sich die Parteien zu einem schriftlichen Vertrage verabredet, so hat der Tag der Errichtung dieser Urkunde als dieser Zeitpunct zu gelten.

c) Zobowiązanie do oznajmienia.

§. 7.

Interes prawny urzędowi oznamić, a jeżeli względem niego dokument sporządzono, tenże onemuż przedłożyć należy; nad to osoby do opłacenia należytości zobowiązane (§. 9) winny są urzędowi do wymierzenia należytości potrzebne wykazy i akta pomocne przedłożyć. Tedy też i sądy na żądanie rzeczonemu urzędowi znajdujące się u nich akta pomocne ku temu udzielić powinny.

d) Termin do oznajmienia i czyim to jest obowiązkiem.

§. 8.

Urząd zawiadomiać mają:

1. przy interesach w kraju tutejszym należytościom podległym zawartych, w ciągu ośmiu dni po zawarciu interesu, a to:

a) jeżeli go u publicznych władz, sądów, urzędów przedsięwzięto, te władze, sądy, urzędy;

b) jeżeli go przed notaryuszem lub pod spólnem działaniem adwokata albo za publicznem uwierzytelnieniem ustanowionego ajenta lub rzecznika zawarto, ten notaryusz, adwokat, ajent, rzecznik;

c) oprócz przypadków pod a) i b) namieniony h obie strony;

2. przy interesach, zewnątrz tutejszego kraju należytościom podległego zawartych, atoliż w tymże działać mających, w ciągu trzydziestu dni, gdy dokument prawny, względem nich sporządzony, w kraj tutejszy należytościom podległy wniesionym został, ten, do którego się takowy dokument w kraju tutejszym dostał,

3. W przypadkach 1. i 2. także i przed upływem tych terminów te same osoby, nim z dokumentu w kraju tutejszym użytek urzędowy zrobiono, lub zobowiązanie, w skutek onegoż na się wzięte, wypełniono lub na zasadzie tegoż inną czynność, prawnie obowiązującą, przedsięwzięto.

Dowodzenie co do zachowania czasu przepisanego w przypadku powstających wątpliwości obowiązkiem jest podatkującego. Ten ostatni osobliwie w tym przypadku do tego dowodzenia spowodowanym być ma, jeżeli czas sporządzenia dokumentu na takowym nie wyraźnie oznaczono.

e) Kto do opłacenia należytości lub do odpowiedzialności za takowe obowiązanym jest:

§. 9.

Zobowiązanie do opłaty należytości dotycze:

a) przy obustronnie obowiązujących interesach prawnych, obie strony niepodzielnie, które interes zawarły;

b) przy jednostronnie obowiązujących (darowiznach) nabywcę względem ilości od nabytej rzeczy należącej się, a jeżeli dwie lub więcej osób jako nabywcy jednej a tej samej rzeczy wstępują, te niepodzielnie.

c) *Verpflichtung zur Anzeige.*

§. 7.

Das Rechtsgeschäft ist dem Amte anzuzeigen, und soferne darüber eine Urkunde errichtet wurde, diese demselben vorzulegen; nebstdem sind die zur Entrichtung der Gebühr verpflichteten Personen (§. 9) verbunden, dem Amte die zur Gebührenbemessung erforderlichen Nachweisungen und Behelfe zu überreichen. Auch die Gerichte haben dann auf Verlangen dem gedachten Amte die bei ihnen befindlichen Behelfe für diesen Zweck mitzutheilen.

d) *Frist zur Anzeige und wem sie obliegt.*

§. 8.

Die Anzeige bei dem Amte anzubringen, liegt ob:

1. bei Geschäften, die im gebührenpflichtigen Inlande geschlossen wurden, innerhalb acht Tagen nach dem Abschlusse des Geschäftes, und zwar:

a) *wenn es bei öffentlichen Behörden, Gerichten, Aemtern vorgenommen wurde, diesen Behörden, Gerichten, Aemtern;*

b) *wenn es vor einem Notare oder unter Mitwirkung eines Advokaten oder mit öffentlicher Beglaubigung aufgestellten Agenten oder Sachwalters geschlossen wurde, diesem Notare, Advokaten, Agenten, Sachwalter;*

c) *ausser den unter* a *und* b *bemerkten Fällen beiden Theilen;*

2. bei Geschäften, die ausserhalb des gebührenpflichtigen Inlandes geschlossen wurden, jedoch in demselben Wirksamheit zu erhalten haben, binnen 30 Tagen, nachdem die darüber errichtete Rechtsurkunde in das gebührenpflichtige Inland gebracht wurde, demjenigen, an den sie im Inlande gelangt ist;

3. in den Fällen 1 und 2 auch vor Ablauf dieser Fristen denselben Personen, ehe von der Urkunde im Inlande ein ämtlicher Gebrauch gemacht, oder eine durch dieselbe übernommene Verbindlichkeit erfüllt oder im Grunde derselben eine andere rechtsverbindliche Handlung vorgenommen wird.

Die Beweisführung über die Beobachtung des vorgeschriebenen Zeitraumes liegt bei entstehenden Zweifeln dem Steuerpflichtigen ob. Der Letztere ist insbesondere in dem Falle zu dieser Beweisführung zu verhalten, wenn die Zeit der Ausfertigung der Urkunde auf derselben nicht deutlich angegeben ist.

e) *Wem die Verpflichtung zur Entrichtung der Gebühr oder die Haftung für dieselbe obliegt.*

§. 9.

Die Verpflichtung zur Entrichtung der Gebühr liegt ob:

a) *bei zweiseitig verbindlichen Rechtsgeschäften, beiden Theilen, die das Geschäft eingingen, zur ungetheilten Hand;*

b) *bei einseitig verbindlichen (Schenkungen), dem Erwerber rücksichtlich des von der Sache, die von ihm erworben wird, gebührenden Betrages, und so ferne zwei oder mehrere Personen als Erwerber einer und derselben Sache eintreten, denselben zur ungetheilten Hand.*

Za należytość odpowiedzialnymi są:

a) nie tylko ten, na którego rzecz przeniesioną być ma, ale też i druga strona,

aa) jeżeli ta przed opłaceniem należytości rzecz nabywającemu oddała, albo jeżeli

bb) w celu wymierzenia należytości od uprawnionych ku temu władz lub urzędów do udzielenia wyjaśnień i wykazów wezwana, takowe udzielić zaniedbała lub też dla wymierzenia należytości, ważną nieprawdziwość podała;

b) każdy, na którym ciąży przewinienie lub uczęstnictwo w przestąpieniu podług niniejszego rozporządzenia za pokrzywdzenie dochodów niestałych uważać się mające za tę ilość, względem której pokrzywd zenie dochodów niestałych popełniono;

c) namienione w §. 8. osoby pod względem szkodliwych z zaniedbania oznajmienia wynikłych skutków, niepodzielnie z obowiązanymi do opłacenia należytości lub za to odpowiedzialnymi.

f) Uwolnienie osobiste.

§. 10.

Uwolnienie od należytości za interesa prawne, któremi własność nieruchomej rzeczy przenosi się, tedy tylko miejsce mieć powinno, jeżeliby należytość skarb rządowy lub fundusz z onego udotowany dotyczeć miała.

Jeżeli tedy w razie interesu prawnego obustronnie obowiązującego jedna z obu stron od należytości uwolnioną jest, na ten czas druga strona tylko połowę należytości opłacić winna; przeciwnie jeżeli w razie jednostronnie obowiązującego interesu prawnego sam nabywca od należytości wolnym jest, tedy interesowi prawnemu uwolnienie od należytości przysługa. Jeżeli która z obu stron z dwóch lub więcej osób składa się, z których jedna uwolnienia od należytości używa, druga zaś nie, tedy uwolnienie od należytości tylko w miarę udziału w interesie, do osoby od należytości uwolnionej należącego, nastąpić ma.

Jeżeli udział ten nawet sposobem zbliżającym oznaczyć się nie daje, tedy osoby, do należytości zobowiązane, zupełną należytość opłacić winny są.

g) Ciążenie na rzeczy.

§. 11.

Należytość za przeniesienie własności rzeczy nieruchomej ciąży na rzeczy, stanowięcej przedmiot przeniesienia, i ma pierwszeństwo przed wszystkiemi należytościami z tytułów prawa prywatnego wynikającemi.

III. Szczególne postanowienia co do należytości za wciągnienia w księgi publiczne.

a) Ustanowienie wartości i wymierzenie należytości.

§. 12.

Należytość za wciągnienie praw rzeczonych do wartości stosująca się, od ogólnej wartości wszystkich na zasadzie jednej a tej samej prośby dla jednego a tego samego

Für die Gebühr haften:

a) nicht bloss derjenige, auf den die Sache überzugehen hat, sondern auch der andere Theil,

aa) wenn er die Sache vor der Berichtigung der Gebühr an den Erwerber übergeben hat, oder wenn er

bb) zum Behufe der Gebührenbemessung von den dazu berechtigten Behörden oder Aemtern zur Ertheilung von Aufklärungen und Nachweisungen aufgefordert, dieselben zu ertheilen unterlässt, oder eine für die Gebührenbemessung wichtige Unrichtigkeit angibt;

b) Jedermann, dem eine Schuld oder Theilnehmung an einer Uebertretung, die nach dieser Verordnung als Gefällsverkürzung anzusehen ist, zur Last fällt, für den Betrag, rücksichtlich dessen die Gefällsverkürzung verübt wurde;

c) die im §. 8 bezeichneten Personen, hinsichtlich der aus der Unterlassung der Anzeige entsprungenen nachtheiligen Folgen, zur ungetheilten Hand mit den zur Entrichtung der Gebühr Verpflichteten oder dafür Haftenden.

f) Persönliche Befreiung.

§. 10.

Eine Befreiung von der Gebühr für Rechtsgeschäfte, wodurch das Eigenthum einer unbeweglichen Sache übertragen wird, hat nur dann einzutreten, wenn die Gebühr den Staatsschatz oder einen aus demselben dotirten Fond treffen würde.

Ist hiernach im Falle eines zweiseitig verbindlichen Rechtsgeschäftes einer der beiden Theile gebührenfrei, so hat der andere Theil nur die Hälfte der Gebühr zu leisten; ist dagegen im Falle eines einseitig verbindlichen Rechtsgeschäftes der Erwerber selbst gebührenfrei, so kommt dem Rechtsgeschäfte die Gebührenfreiheit zu. Besteht bei dem Geschäfte einer der beiden Theile aus zwei oder mehreren Personen, deren eine die Gebührenfreiheit geniesst, die andere aber nicht, so hat die Gebührenfreiheit nur nach Massgabe des Antheiles an dem Geschäfte, welcher der gebührenfreien Person gehört, einzutreten.

Lässt sich dieser Theil auch nicht annäherungsweise bestimmen, so ist die volle Gebühr von den gebührenpflichtigen Personen zu entrichten.

g) Sächliche Haftung.

§. 11.

Die Gebühr für die Uebertragung des Eigenthumes einer unbeweglichen Sache haftet auf der Sache, welche den Gegenstand der Uebertragung ausmacht, und geht allen aus Privatrechtstiteln entspringenden Forderungen vor.

III. Besondere Bestimmungen über die Gebühr für Eintragungen in die öffentlichen Bücher.

a) Werthsbestimmung und Gebührenbemessung.

§. 12.

Die nach dem Werthe sich richtende Gebühr für die Eintragung dinglicher Rechte ist von dem Gesammtwerthe aller im Grunde eines und desselben Gesuches für einen und den-

nabywcy w księgi publiczne jednego a tego samego urzędu wciągnąć się mających praw, wszelakoż nigdy w mniejszej ilości jak 30 kr. wymierzać się ma.

Co do ustanowienia wartości rzeczy nieruchomych §. 8. niniejszego rozporządzenia, co do innych praw rzeczowych rozporządzenia względem wymierzenia należytości stęplowej w ustawie z dnia 16. Września 1833 zawarte, za prawidło służyć mają.

Wciągnienie jednego a tego samego prawa do więcej rzeczy nieruchomych w księgi publiczne jednego a tego samego urzędu na zasadzie jednej a tej samej prożby nie nadaje żadnej innej pretensyi do należytości, jak gdyby wciągnienie dla jednej tylko rzeczy nieruchomej miejsce było miało. Jeżeliby zaś o takowe wciągnienie różnemi prożbami w tym samym lub w różnych czasach, albo w księgi różnych urzędów upraszano, tedy za wciągnienie każdego zezwolenia sądowego tego samego urzędu, do prowadzenia ksiąg publicznych postanowionego, lub różnych takowych sądów dochodzącego, stałą należytość 30 kr. opłacić należy, w suppozycyi, że względem pierwszorazowego wciągnienia prawa w księgi publiczne postanowieniom niniejszego rozporządzenia zadość uczyniono.

Wedle tego też i w tym przypadku zastósować nię należy, jeżeli w ciągu sądowego postępowania spornego lub w drodze egzekucyjnej na rzecz strony spór wiodącej, już z prawem swem w księgi publiczne wciągnionej, wciągnienia dozwolono.

Gdzieby podług przepisów istniejących wciągnienie po upływie wyznaczonego czasu odnowionem być musiało, tam, jeżeli przez przeniesienie majątku, tym czasem zaszłe, nie nastąpiło zobowiązanie do opłacenia należytości podług wartości, za odnowienie praw, na zasadzie jednej a tej samej prożby, dla jednego a tego samego nabywcy, w księgi publiczne jednego a tego samego urzędu wciągnionych, tylko stałą należytość 30 kr. opłacić należy.

Za wciągnienie podzielenia niepodzielnie wciągnionego prawa własności, użytkowania lub prawa użycia między wciągnionych spółuczestników tylko stałę należytość 30 kr. opłacić należy.

b) U w o l n i e n i e o d n a l e ż y t o ś c i p r e n o t a c y j n e j.

§. 13.

W procesach podług artykułu 56. ustawy z dnia 16. Września 1833 od należytości za wpisanie uwolnionych, także i prenotacya, jeżeliby o takową upraszano, bez opłaty należytości nastąpić ma.

c) O z n a j m i e n i e o d o z w o l o n y c h w c i ą g n i e n i a c h.

§. 14.

Przy dozwoleniu wciągnienia w księgi publiczne w celu nabycia praw realnych sąd urzędowi, do wymierzenia należytości ustanowionemu, odpis rezolucyi bezpośrednio doręczyć ma.

Komisya hypoteczna przy dozwoleniu wciągnienia w księgi publiczne zarazem to urzędowi do wymierzania należytości ustanowionemu oznajmić winna. Przełożony urzędu hypotecznego obowiązanym jest, onemuż urzędowi także i wciągniony dokument udzielić.

selben Erwerber in den öffentlichen Büchern eines und desselben Amtes einzutragenden Rechte, jedoch nie geringer als mit 30 kr. zu bemessen.

In Absicht auf die Werthsbestimmung unbeweglicher Sachen hat der §. 5 dieser Verordnung, in Absicht auf andere Sachenrechte haben die zur Bemessung der Stämpelgebühr in dem Gesetze vom 16. September 1833 enthaltenen Anordnungen zur Richtschnur zu dienen.

Die Eintragung eines und desselben Rechtes auf mehreren unbeweglichen Sachen in den öffentlichen Büchern eines und desselben Amtes im Grunde eines und desselben Gesuches begründet keinen andern Gebührenanspruch, als wenn die Eintragung nur auf einer unbeweglichen Sache stattgefunden hätte. Wird jedoch eine solche Eintragung mittelst verschiedener Gesuche zugleich oder zu verschiedenen Zeiten oder in den Büchern verschiedener Aemter angesucht, so ist für die Eintragung jeder an dasselbe zur Führung der öffentlichen Bücher bestellte Amt oder an verschiedene solche Aemter ergehenden gerichtlichen Bewilligung die fixe Gebühr von 30 kr. zu entrichten, vorausgesetzt, dass für die erstmalige Eintragung des Rechtes in die öffentlichen Bücher den Bestimmungen dieser Verordnung Genüge geleistet wurde.

Hiernach ist auch in dem Falle vorzugehen, wenn im Zuge des gerichtlichen Streitverfahrens oder im Executionswege zu Gunsten eines streitenden Theiles, welcher bereits mit seinem Rechte in den öffentlichen Büchern eingetragen erscheint, eine Eintragung bewilligt wird.

Wo nach den bestehenden Vorschriften die Eintragung nach Verlauf einer bestimmten Zeit erneuert werden muss, ist, wenn nicht durch eine in der Zwischenzeit eingetretene Vermögensübertragung die Verpflichtung zur Entrichtung der Gebühr nach dem Werthe eingetreten ist, für die Erneuerung der im Grunde eines und desselben Gesuches für einen und denselben Erwerber in den öffentlichen Büchern eines und desselben Amtes eingetragenen Rechte bloss die fixe Gebühr von 30 kr. zu entrichten.

Für die Eintragung der Theilung eines zur ungetheilten Hand eingetragenen Eigenthumsrechtes, Fruchtgenusses oder Gebrauchsrechtes unter die eingetragenen Theilhaber ist blos die fixe Gebühr von 30 kr. zu entrichten.

b) Befreiung von den Pränotations-Gebühren.

§. 13.

In den Processen, welche nach Art. 56 des Gesetzes vom 16. September 1833 von der Einschreibegebühr befreit sind, hat auch die Pränotation, wenn sie angesucht wird, gebührenfrei stattzufinden.

c) Anzeige der bewilligten Eintragungen.

§. 14.

Bei Bewilligung einer Eintragung in die öffentlichen Bücher zur Erwerbung dinglicher Rechte hat das Gericht dem zur Bemessung der Gebühr bestellten Amte eine Abschrift des Bescheides unmittelbar zuzufertigen.

Die Hypotheken-Commission hat bei Bewilligung einer Eintragung in die öffentlichen Bücher zugleich hievon dem zur Bemessung der Gebühr bestellten Amte die Eröffnung zu machen. Der Vorsteher des Hypotheken-Amtes ist verpflichtet, diesem Amte auch die eingetragene Urkunde mitzutheilen.

d) Uprawnienie urzędu, wymierzanie przedsiębiorącego.

§. 15.

Urząd, wymierzanie należytości przedsiębrać mający, uprawnionym i obowiązanym jest, żądać wykazania, iż od prawnych interesów, prawnych i innych dokumentów o których wciągnienie idzie, należytości prawnie przepisane opłacone zostały, i takowe, jeżeliby przepisom zadość nie uczyniono a ukaranie nastąpić nie miało, następnie pobierać.

e) Wstąpienie zobowiązania do opłacenia należytości za wciągnienie, kto do tego zobowiązanym, i odpowiedzialność za takowe.

§. 16.

Zobowiązanie do opłacenia należytości za wciągnienie tyle razy wstępuje, ile razy przeniesienia majątkowe rzeczy nieruchomej lub praw czyli pretensyi na niej zabezpieczonych albo ile razy wciągnienia nowych praw na samej rzeczy nieruchomej lub na prawach i pretensyach na niej w księgi zapisanych zachodzą, bez różnicy, czy o ich wciągnienie razem upraszano czy nie, i czy takowe tylko jednym lub więcej interesami prawnemi, jednym lub więcej dokumentami prawnemi uzasadnione zostały.

Do opłacenia należytości za wciągnienie praw realnych ten zobowiązanym jest, który takowych nabywa. Co do uwolnienia od należytości ważność mają postanowienia w §. 10 zawarte.

Sędzia, wciągnienie dozwalający, tudzież osoby wedle §. 14. do oznajmienia o dozwolonem i przedsięwziętem wciągnieniu zobowiązane, za skutki z zaniedbania udzielenia wynikłe, odpowiedzialnymi są.

f) Ciążenie na rzeczy.

§. 17.

Należytość od wciągnienia w księgi publiczne ciąży na prawie realnem przez wciągnienie nabytem, na którem oraz takowa pierwszeństwo ma przed wszystkiemi pretensyami z prywatnych tytułów prawnych wynikającemi.

IV. Postanowienia spólne.

a) Spłacenie należytości.

§. 18.

Spłacenie przepisanych należytości nastąpić ma, skoro o tem do opłacenia należytości obowiązany przez urząd ku temu przeznaczony wiadomość otrzymał, a to:

a) w przypadkach, w których należytość stęplowa nad 20 zlt. r. opłacaną być ma i dokument urzędowi przedłożono, tenże wypadającą należytość stęplową podatkującemu ustnie oznajmia, który takową natychmiast gotówką złożyć winien.

Jeżeli wszystkie wygotowania jednego a tego samego dokumentu prawnego w przeciągu terminów w §. 8. wymienionych urzędowi przedłożono, tedy, wyjąwszy weksle, dozwala się, ażeby tylko za pierwsze dwa egzemplarze należytość stęplowa podług wymiaru wedle skali opłaconą, reszta egzemplarzów zaś stęplem, po 15 kr. od każdego arkusza zaopatrzoną była.

b) we wszystkich innych przypadkach wymierzenie należytości do opłacenia podatku zobowiązanemu piśmiennie oznajmia się.

d) *Berechtigung des Amtes, welches die Bemessung vornimmt.*

§. 15.

Das Amt, welches die Bemessung der Gebühr vorzunehmen hat, ist berechtigt und verpflichtet die Nachweisung zu fordern, dass von den Rechtsgeschäften, Rechts- und anderen Urkunden, um deren Eintragung es sich handelt, die gesetzlichen Gebühren entrichtet wurden, und dieselben, wenn den Vorschriften nicht Genüge geleistet worden wäre und eine Bestrafung nicht einzutreten hat, nachträglich einzuheben.

e) *Eintritt der Verpflichtung zur Entrichtung der Eintragungs-Gebühr, wem sie obliegt, und Haftung für dieselbe.*

§. 16.

Die Verpflichtung zur Entrichtung der Eintragungsgebühr tritt so oft ein, als Vermögensübertragungen der unbeweglichen Sache oder der darauf sicher gestellten Rechte oder Forderungen oder Eintragungen neuer Rechte auf der unbeweglichen Sache selbst oder auf den darauf verbücherten Rechten und Forderungen sich ergeben, ohne Unterschied, ob deren Eintragung auf einmal angesucht wurde oder nicht, und ob dieselben nur durch ein oder mehrere Rechtsgeschäfte, durch eine oder mehrere Rechtsurkunden begründet wurden.

Zur Entrichtung der Gebühr für die Eintragung dinglicher Rechte ist derjenige verpflichtet, der dieselbe erwirbt. In Absicht auf die Gebührenfreiheit gelten die im §. 10 enthaltenen Bestimmungen.

Der Richter, welcher die Eintragung bewilligt und die sonst nach §. 14 zur Anzeige der bewilligten und vorgenommenen Eintragung verpflichteten Personen haften für die aus der Unterlassung der Mittheilung entsprungenen nachtheiligen Folgen.

f) *Sächliche Haftung.*

§. 17.

Die Gebühr von der Eintragung in die öffentlichen Bücher haftet auf dem durch die Eintragung erworbenen dinglichen Rechte und geht auf demselben allen aus Privatrechtstiteln entspringenden Forderungen vor.

IV. Gemeinschaftliche Bestimmungen.

a) *Einzahlung der Gebühren.*

§. 18.

Die Einzahlung der vorgeschriebenen Gebühren hat zu geschehen, sobald dieselbe dem Gebührenpflichtigen durch das hiezu bestimmte Amt zur Kenntniss gebracht wird, und zwar:

a) In den Fällen in welchen eine höhere Stämpelgebühr als von 20 fl. zu entrichten ist, und die Urkunde dem Amte vorgelegt wird, macht dieses die entfallende Stämpelgebühr dem Steuerpflichtigen mündlich bekannt und ist dieselbe von ihm sogleich bar zu erlegen.

Werden alle Ausfertigungen einer und derselben Rechtsurkunde innerhalb der im §. 8 gedachten Fristen dem Amte vorgelegt, so ist mit Ausnahme der Wechsel gestattet, dass nur für die ersten zwei Exemplare die Stämpelgebühr nach dem scalamässigen Ausmasse entrichtet, die übrigen Exemplare aber mit dem Stämpel von 15 kr. für jeden Bogen versehen werden.

b) In allen andern Fällen wird die Gebührenbemessung dem Steuerpflichtigen schriftlich bekannt gemacht.

b) Zażalenia i tór instancyi.

§. 19.

Jeżeli podatkujący przez wymierzenie mniema się być ukrzywdzonym, tedy takowy swe zażalenie podać może do wyższej władzy, sprawami co do dochodów niestałych kierującej, lubo przez to złożenie zatrzymanem być nie może. Najwyższe rozstrzygnięcie takowych zażaleń w zwyczajnym torze rekursu do ministerstwa finansów należy. Ani co do kwestyi, czy należytość opłacona być ma czy nie, ani też co do wymiaru tejże, sądowe postępowanie miejsce ma.

c) Ściągnienie należytości.

§. 20.

Jeżeli należytość w przeciągu dni 30, rachując od dnia ustnie lub piśmiennie podatkującemu oznajmionej powinności, nie spłacono, tedy ta przez urząd poborczy drogą egzekucyjną ściągnioną być może, a dłużnik obowiązanym jest oprócz należytości także jeszcze i koszta ściągnienia wynagrodzić.

d) Poświadczenie opłaty.

§. 21.

Uczyniona wypłata należytości, jeżeli względem interesu prawnego dokument sporządzono i takowy przedłożono, na każdym egzemplarzu onegoż zanotowaną będzie a poświadczenie to za dowód służy, że podatek przepisany rzeczywiście opłaconym został.

W innych przypadkach opłacającemu kwit udziela się.

e) Zwrócenie opłaty nienależytej.

§. 22.

Jeżeliby kto przez błąd lub pochybę rachunkową wyższą jak przepisaną ilość zapłacił, na ten czas zwrócenia ilości opłaconej w przeciągu trzech lat po nastąpionej wypłacie żądać można.

V. Postanowienie karne.

a) Pokrzywdzenia dochodów niestałych.

§. 23.

Jeżeliby zaniedbano dokument stęplowi podległy, od którego z powodu wielkości kwoty stęplowej należytość u urzędu do pobierania przeznaczonego opłacona być ma, temuż urzędowi w przeciągn czasu przepisanego przedłożyć, lub oznajmienie o interesie prawnym, od którego należytość podług odsetków wartości opłacona być ma, w przeciągu terminu, względem oznajmienia ustanowionego, do urzędu do odbierania przeznaczonego podać, tedy zaniedbanie takowe jako pokrzywdzenie dochodów niestałych ukaranem być ma.

Za pokrzywdzenie dochodów niestałych dalej uważać się ma: jeżeli w dokumencie, od którego stępel podług wartości pieniężnej przedmiotu stosuje się, albo którego treść wymierzeniu należytości za podstawę służyć ma, nieprawdziwość, w skutek której podatek niżej wymiaru przepisanego wypada, bezpośrednio lub przez odwołanie się na inne dokumenta lub pisma, podano, albo jeżeli ogólnie w podaniach, podług których wymierzenie należytości stosuje się, nieprawdziwość namienionego rodzaju zaniesiono.

b) *Beschwerdeführung, Instanzenzug.*

§. 19.

Hält sich der Steuerpflichtige durch die Bemessung beschwert, so kann er seine Beschwerde bei der die Gefällsangelegenheiten leitenden höheren Behörde anbringen, ohne dass jedoch dadurch der Erlag gehemmt werden kann. Die oberste Entscheidung über solche Beschwerden steht im gehörigen Zuge des Recurses dem Finanzministerium zu. Weder über die Frage, ob eine Gebühr zu entrichten ist oder nicht, noch über dass Ausmass derselben findet ein gerichtliches Verfahren Statt.

c) *Gebühren-Eintreibung.*

§. 20.

Ist die Gebühr innerhalb 30 Tagen, vom Tage der mündlich oder schriftlich dem Steuerpflichtigen bekannt gemachten Schuldigkeit an gerechnet, nicht eingezahlt worden, so kann sie von der Steuerbehörde auf dem Executionswege eingebracht werden, und der Schuldner ist verpflichtet, ausser der Gebühr auch noch die Kosten der Einbringung zu vergüten.

d) *Bestätigung der Berichtigung.*

§. 21.

Die geschehene Gebührenberichtigung wird, wenn über das Rechtsgeschäft eine Urkunde errichtet wurde und dieselbe vorliegt, auf jedem Exemplare derselben angemerkt, und diese Bestätigung dient zum Beweise, dass die vorgeschriebene Abgabe wirklich berichtigt worden sei.

In andern Fällen wird dem Zahlenden eine Quittung ertheilt.

e) *Zurückstellung des ungebührlich Berichtigten.*

§. 22.

Insoferne durch einen Irrthum oder durch einen Rechnungsverstoss Jemand einen höheren als den vorschriftmässigen Betrag bezahlt hätte, so kann die Zurückstellung des ungebührlich entrichteten Betrages innerhalb des Zeitraumes von drei Jahren nach der erfolgten Zahlung gefordert werden.

V. *Strafbestimmungen.*

a) *Gefällsverkürzungen.*

§. 23.

Wird unterlassen, eine stämpelpflichtige Urkunde, für welche wegen der Grösse des Stämpelbetrages die Gebühr bei dem zur Einhebung bestimmten Amte zu entrichten ist, diesem Amte innerhalb des vorgezeichneten Zeitraumes vorzulegen oder die Anzeige von einem Rechtsgeschäfte, wovon die Gebühr nach Procenten des Werthes zu entrichten ist, innerhalb der festgesetzten Anmeldungsfrist bei dem zur Empfangnahme bestimmten Amte einzubringen, so ist diese Unterlassung als Gefällsverkürzung zu bestrafen.

Als Gefällsverkürzung ist ferner anzusehen: wenn in einer Urkunde, für welche der Stämpel nach dem Geldwerthe des Gegenstandes sich richtet oder deren Inhalt der Bemessung einer Gebühr zum Masstabe zu dienen hat, eine Unrichtigkeit, zufolge welcher die Abgabe unter dem vorschriftmässigen Ausmasse entfällt, unmittelbar oder durch Berufung auf andere Urkunden oder Schriften, angegeben, oder wenn überhaupt in den Angaben, nach denen sich die Bemessung der Gebühr richtet, eine Unrichtigkeit der bemerkten Art vorgebracht worden ist.

b) Postanowienie kar na pokrzywdzenia dochodów niestałych w należytościach gotówką opłacać się mających.

§. 24.

Pokrzywdzenia dochodów niestałych w należytościach, w skutek niniejszego rozporządzenia u urzędu do pobierania ustanowionego a nie przez stępel opłacać się mających, podlegają postępowaniu podług ustawy karnej na przestąpienia co do dochodów niestałych. Takowe pokrzywdzenia dochodów niestałych jako ciężkie przestępstwa co do dochodów niestałych uważane i w trój-aż do szesćionasóbnej ilości, o którą należytość ukrócono lub na niebezpieczeństwo ukrócenia wystawiono, ukarane być mają.

c) Doniesienie i nagroda za takowe.

§. 25.

Względem podawania doniesień o przestąpieniach niniejszego rozporządzenia, względem postępowania na takowe doniesienia, tudzież względem nagród dla donosicieli i imaczów, przepisy, które względem doniesienia o przestąpieniach innych ustaw co do dochodów niestałych i które względem nagród dla donosiciei i imaczów przedmiotów innych przestąpień co do dochodów niestałych ustanowiono, zastósowane być mają.

Skale

Skala I.

na weksle.

		do	100 zł. r.	— zł. r.	3 kr.
nad	100 zł. r.	„	200 „	— „	6 „
„	200 „	„	350 „	— „	10 „
„	350 „	„	500 „	— „	15 „
„	500 „	„	1000 „	— „	30 „
„	1000 „	„	1500 „	— „	45 „
„	1500 „	„	2000 „	1 „	— „
„	2000 „	„	4000 „	2 „	— „
„	4000 „	„	6000 „	3 „	— „
„	6000 „	„	8000 „	4 „	— „
„	8000 „	„	10000 „	5 „	— „
„	10000 „	„	12000 „	6 „	— „
„	12000 „	„	16000 „	8 „	— „
„	16000 „	„	20000 „	10 „	— „
„	20000 „	„	24000 „	12 „	— „
„	24000 „	„	28000 „	14 „	— „
„	28000 „	„	32000 „	16 „	— „
„	32000 „	„	36000 „	18 „	— „
„	36000 „	„	40000 „	20 „	— „

nad 40000 złt. r. od każdych 2000 złt. r. opłacać się ma należytość po 1 złt. r. więcej, przy czem ilości niżej 2000 złt. r. jako pełne uważają się.

Skala II.

na inne dokumenta podług wartości przedmiotu stęplowi podległe wyłącznie tyczących się przeniesienia własności rzeczy nieruchomych.

		do	20 zł. r.	— zł. r.	3 kr.
nad	20 zł. r.	„	40 „	— „	6 „
„	40 „	„	70 „	— „	10 „
„	70 „	„	100 „	— „	15 „
„	100 „	„	200 „	— „	30 „
„	200 „	„	300 „	— „	45 „
„	300 „	„	400 „	1 „	— „
„	400 „	„	800 „	2 „	— „
„	800 „	„	1200 „	3 „	— „
„	1200 „	„	1600 „	4 „	— „
„	1600 „	„	2000 „	5 „	— „
„	2000 „	„	2400 „	6 „	— „
„	2400 „	„	3200 „	8 „	— „
„	3200 „	„	4000 „	10 „	— „
„	4000 „	„	4800 „	12 „	— „
„	4800 „	„	5600 „	14 „	— „
„	5600 „	„	6400 „	16 „	— „
„	6400 „	„	7200 „	18 „	— „
„	7200 „	„	8000 „	20 „	— „

nad 8000 złt. r. od każdych 400 złt. r. opłacać się ma należytość po 1 złt. r. więcej, przy czem ilości niżej 400 złt. r. jako pełne uważają się.

b) *Strafbestimmung für Gefällsverkürzungen der bar zu entrichtenden Gebühren.*

§. 24.

Die Gefällsverkürzungen der Gebühren, die zu Folge der gegenwärtigen Verordnung bei dem zur Einhebung bestellten Amte und nicht durch den Stämpel zu entrichten sind, unterliegen der Behandlung nach dem Strafgesetze über Gefällsübertretungen. Diese Gefällsverkürzungen sind als schwere Gefällsübertretungen zu behandeln, und mit dem Drei- bis Sechsfachen des Betrages, um den die Gebühr verkürzt, oder der Gefahr der Verkürzung ausgesetzt wurde, zu bestrafen.

c) *Anzeigen und deren Belohnung.*

§. 25.

In Betreff der Anbringung von Anzeigen der Uebertretungen dieser Verordnung, des Verfahrens über solche Anzeigen und rücksichtlich der Belohnungen der Anzeiger und Ergreifer haben die Vorschriften, welche für Anzeigen von Uebertretungen anderer Gefällsgesetze und hinsichtlich der Belohnungen für Anzeiger und Ergreifer der Gegenstände anderer Gefällsübertretungen vorgezeichnet sind, Anwendung zu finden.

Scalen.

Scala I

für Wechsel

		bis 100 fl.	— fl.	3 kr.
über	100 fl.	„ 200 „	— „	6 „
„	200 „	„ 350 „	— „	10 „
„	350 „	„ 500 „	— „	15 „
„	500 „	„ 1000 „	— „	30 „
„	1000 „	„ 1500 „	— „	45 „
„	1500 „	„ 2000 „	1 „	— „
„	2000 „	„ 4000 „	2 „	— „
„	4000 „	„ 6000 „	3 „	— „
„	6000 „	„ 8000 „	4 „	— „
„	8000 „	„ 10000 „	5 „	— „
„	10000 „	„ 12000 „	6 „	— „
„	12000 „	„ 16000 „	8 „	— „
„	16000 „	„ 20000 „	10 „	— „
„	20000 „	„ 24000 „	12 „	— „
„	24000 „	„ 28000 „	14 „	— „
„	28000 „	„ 32000 „	16 „	— „
„	32000 „	„ 36000 „	18 „	— „
„	36000 „	„ 40000 „	20 „	— „

über 40000 fl. ist von je 2000 fl. eine Mehrgebühr von 1 fl. zu entrichten, wobei ein Restbetrag unter 2000 fl. für voll anzunehmen ist.

Scala II

für andere nach dem Werthe des Gegenstandes stämpelpflichtige Urkunden mit Ausschluss jener der Uebertragung des Eigenthums unbeweglicher Sachen.

		bis 20 fl.	— fl.	3 kr.
über	20 fl.	„ 40 „	— „	6 „
„	40 „	„ 70 „	— „	10 „
„	70 „	„ 100 „	— „	15 „
„	100 „	„ 200 „	— „	30 „
„	200 „	„ 300 „	— „	45 „
„	300 „	„ 400 „	1 „	— „
„	400 „	„ 800 „	2 „	— „
„	800 „	„ 1200 „	3 „	— „
„	1200 „	„ 1600 „	4 „	— „
„	1600 „	„ 2000 „	5 „	— „
„	2000 „	„ 2400 „	6 „	— „
„	2400 „	„ 3200 „	8 „	— „
„	3200 „	„ 4000 „	10 „	— „
„	4000 „	„ 4800 „	12 „	— „
„	4800 „	„ 5600 „	14 „	— „
„	5600 „	„ 6400 „	16 „	— „
„	6400 „	„ 7200 „	18 „	— „
„	7200 „	„ 8000 „	20 „	— „

über 8000 fl. ist von je 400 fl. eine Mehrgebühr von 1 fl. zu entrichten, wobei ein Restbetrag unter 400 fl. als voll anzunehmen ist.

Postanowienie.

1. Wymiarowi należytości podług skali I. podlegają weksle:

a) wystawione w kraju tutejszym należytościom podległym, a w sześć miesięcy lub w krótszym czasie, rachując od dnia wystawienia, wypłatne;

b) wystawione w kraju tutejszym od należytości wolnym, do kraju tutejszego należytościom podległego przeniesione, a nie później jak w sześć miesięcy, rachując od dnia wystawienia, w kraju tutejszym wypłatne;

c) w kraju cudzym wystawione, do kraju tutejszego należytościom podległego przeniesione, a nie później jak w 12 miesięcy, rachując od dnia wystawienia, w kraju tutejszym należytościom podległym wypłatne.

2. Weksle w kraju cudzym wystawione i w kraju cudzym wypłatne od należytości wolne są.

3. Weksle za okazaniem, do których prezentacyi żadnego terminu nie zawarowano albo też termin nie nad 6 miesięcy dla wekslów w kraju tutejszym a nie nad 12 miesięcy dla wekslów w kraju cudzym wystawionych zawarowano, podlegają przy ich wystawieniu lub po ich przeniesieniu do kraju tutejszego należytościom podległego, postanowieniom co do wekslów, na czas pewny wystawionych, moc mającym.

Jeżeliby weksel za okazaniem, w kraju tutejszym należytościom podległym lub od należytości wolnym wystawiony, w ciągu 6 miesięcy, a w kraju cudzym wystawiony, w ciągu 12 miesięcy, rachując od dnia wystawienia, do wypłaty prezentowanym nie został, tedy z upływem tychże terminów ta ilość opłacona być ma, o którąby należytość za weksel przy zastósowaniu skali II. wyżej wypadała.

4. Sekunda- i tercya-weksle podlegają tej należytości, jakiej pierwszy egzemplarz wekslu podlega.

5. Jeżeli weksel prolongowano, tedy za każdą prolongacyą, która wedle różnicy, czy weksel w kraju tutejszym czy cudzym wystawiono, 6 lub 12 miesięcy nie przenosi, zawsze znowu ta sama należytość opłacona być ma. Jeżeli zaś prolongacya te termina przekracza, tedy należytość podług skali II. opłacona być ma.

6. Jeżeli zobowiązanie wekslowe, przez weksel utworzone, ustało, lub jeżeli weksel w celu osiągnienia prawa hypotecznego intabulowano lub prenotowano, i jeżeli za to należytość tylko podług skali I. lub podług wymiaru ustawy o stęplu i taksach z dnia 27. Stycznia 1840. opłacono, tedy zapłacić się ma ta ilość, o którą należytość opłacona mniejszą jest, jak wymiar należytości w skali II. ustanowiony.

7. Weksle w kraju cudzym lub w kraju tutejszym od należytości wolnym wystawione a do kraju tutejszego należytościom podległego przeniesione, w tymże obowiązkowi stęplowemu podpadające, najdalej w przeciągu dni 30 po przeniesieniu onychże do kraju tutejszego należytościom podległego, w każdym razie zaś nim akcept, giro lub inny indosament na nich umieszczono, wypłaty żądano lub protest podniesiono, opłacie należytości podług postanowień teraźniejszych poddane być muszą.

Do wekslów przed 20. Marca 1850. z kraju cudzego lub kraju tutejszego od należytości wolnego do kraju tutejszego należytościom podległego przeniesionych zobowiązanie to z tą zmianą stosuje się, iż ustanowiony tu termin trzydziestodniowy,

Bestimmungen.

1. Dem Gebührenausmasse nach der Scala I unterliegen diejenigen Wechsel:

a) welche im gebührenpflichtigen Inlande ausgestellt, und in 6 Monaten oder in kürzerer Zeit, vom Tage der Ausstellung an gerechnet, zahlbar sind;

b) die im gebührenfreien Inlande ausgestellt, ins gebührenpflichtige Inland übertragen worden und nicht später als 6 Monate von dem Tage der Ausstellung an gerechnet, im Inlande zahlbar sind;

c) die im Auslande ausgestellt, in das gebührenpflichtige Inland übertragen worden und nicht später als 12 Monate vom Tage der Ausstellung an gerechnet im gebührenpflichtigen Inlande zahlbar sind;

2. Im Auslande ausgestellte und im Auslande zahlbare Wechsel sind gebührenfrei.

3. Wechsel auf Sicht, zu deren Präsentation keine Frist oder doch ein Zeitraum von nicht mehr als 6 Monaten für die im Inlande und 12 Monaten für die im Auslande ausgestellten Wechsel bedungen ist, unterliegen bei ihrer Ausstellung oder nach ihrer Uebertragung in das gebührenpflichtige Inland den für Wechsel, die auf bestimmte Zeit ausgestellt sind, geltenden Bestimmungen.

Wird jedoch ein Wechsel auf Sicht, wenn er im gebührenpflichtigen oder gebührenfreien Inlande ausgestellt ist, binnen 6 Monaten, und wenn er im Auslande ausgestellt ist, binnen 12 Monaten, vom Tage der Ausstellung an gerechnet, nicht zur Zahlung präsentirt, so ist mit Ablauf dieser Zeiträume derjenige Betrag, um welchen bei Anwendung der Scala II die Gebühr für den Wechsel höher entfallen wäre, zu entrichten.

4. Die Secunda- und Tertia-Wechsel unterliegen derjenigen Gebühr, welcher das erste Wechselexemplar unterliegt.

5. Werden Wechsel prolongirt, so ist für jede Prolongation, welche nach dem Unterschiede, ob der Wechsel im In- oder Auslande ausgestellt wurde, 6 oder 12 Monate nicht überschreitet, immer wieder dieselbe Gebühr zu entrichten. Ueberschreitet jedoch die Prolongation diese Fristen, so ist die Gebühr nach Scala II zu entrichten.

6. Ist die durch den Wechsel begründete wechselmässige Verpflichtung erloschen, oder wird ein Wechsel zur Erlangung eines Hypothekarrechtes intabulirt oder pränotirt, und wurde dafür die Gebühr bloss nach der Scala I oder nach dem Ausmasse des Stämpel- und Taxgesetzes vom 27. Jänner 1840 entrichtet, so ist derjenige Betrag, um welchen die entrichtete Gebühr gegen das in der Scala II festgesetzte Gebührenausmass geringer ist, zu bezahlen.

7. Die im Auslande oder im gebührenfreien Inlande ausgestellten und in das gebührenpflichtige Inland übertragenen, daselbst der Stämpelpflicht unterliegenden Wechsel müssen längstens binnen 30 Tagen nach ihrer Uebertragung ins gebührenpflichtige Inland, jedenfalls aber ehe ein Accept, ein Giro oder anderes Indossament darauf angesetzt, die Zahlung gefordert, oder ein Protest erhoben wird, der Gebührenentrichtung nach den gegenwärtigen Bestimmungen unterzogen werden.

Für Wechsel, welche vor dem 20. März 1850 aus dem Auslande oder dem gebührenfreien Inlande in das gebührenpflichtige Inland übertragen wurden, hat diese Verpflichtung mit der Aenderung zu gelten, dass die hier festgesetzte dreissigtägige Frist vom

od 20 Marca 1850 bieżeć poczyna. Także i przepisane termina sześcio-i dwanaście miesięczne, po których upływie zastósowanie niższej skali I. ustać a owe skali II. wstąpić ma, przy takowych wekslach od 20. Marca liczyć się mają.

8. Skala I. także i do tych dokumentów zastósowana być ma, dla których zastósowanie stęplu wekslowego jako uwzględnienie wyjątkowo dotąd dozwolonem było.

9. Wymierzenie należytości stęplowej podług skali II. do wszystkich nie pod 1, 2, 3, zawartych wekslów i innych dokumentów, od których się stępel wedle przepisu do wartości przedmiotu stosuje, oprócz dokumentów tyczących się przeniesienia własności rzeczy nieruchomej (§. 2. niniejszego przepisu), zastósowanie mieć powinno.

Krauss m. p.

20. März 1850 an, zu laufen beginnt. Auch sind die vorgeschriebenen Fristen von 6 und 12 Monaten, nach deren Ablauf die Anwendung der günstigeren Scala I aufzuhören und jene der Scala II einzutreten hat, bei diesen Wechseln vom 20. März an, zu zählen.

8. Die Scala I hat auch auf jene Urkunden in Anwendung zu kommen, für welche die Anwendung des Wechselstämpels als Begünstigung ausnahmsweise bisher gestattet wurde.

9. Die Bemessung der Stämpelgebühr nach der Scala II hat für alle nicht unter 1, 2, 3 begriffenen Wechsel und für Urkunden, bei denen sich der Stämpel gesetzlich nach dem Werthe des Gegenstandes richtet, ausser jenen über die Uebertragung des Eigenthumes einer unbeweglichen Sache (§. 2 dieser Vorschrift) stattzufinden.

Krauss *m. p.*